

VERTIKALA SINDIKATA OBRAZOVANJA

◆ Nezavisni sindikat zaposlenih u srednjim školama Hrvatske ◆ Sindikat hrvatskih učitelja ◆ Nezavisni sindikat znanosti i visokog obrazovanja

PRIOPĆENJE I DEMANTI POVODOM GODINU DANA OD POTPISANOG SPORAZUMA O PLAĆAMA U PROSVJETI

Čelnik sindikata Preporod po ne znamo koji puta napao je sindikate vertikale u vrijeme dok jedan od većinskih sindikata organizira prosvjed protiv Vlade u interesu svih zaposlenika pa i Stipićeve članova. Svaki puta isto. Umjesto da i on organizira sa svojim članstvom prosvjed ili da nas barem podrži u takvim trenucima on upravo tada najžešće napada. Tako uporno potkopava vjeru ljudi u sindikate i njihovu moć.

Pravi je apsurd da njegovi članovi plaćaju članarinu da bi Stipić većinu svoga vremena trošio na obračun sa sindikatima. Pri tome se koristi najbezočnijim lažima, nastojeći izmanipulirati opravdano nezadovoljne nastavnike preusmjeravajući kritiku na sindikate vertikale, jedine sindikate koji nešto poduzimaju u interesu prosvjetara.

Laži s jučerašnje konferencije za tisak su sljedeće:

Nikada nitko od nas nije ustvrdio da smo pogriješili što smo potpisali Sporazum. Ta je tvrdnja bezočna laž jer čvrsto stojimo iza Sporazuma smatrajući ga postignućem sindikata. Proteklih sedamnaest godina bilo je puno prosvjetnih štrajkova, ali niti jedan nije donio niti približno ovakav ishod. To se lako provjeri. Ako mnogi štrajkovi nisu uspjeli i nisu ljudima donijeli ništa kako je moguće da se najviše napada rezultat onog štrajka koji je donio najviše do sada.

Je li taj štrajk mogao donijeti i više? Mnogo je generala poslije bitke, kao i uvijek. Ali, treba znati da smo u štrajk ušli s određenim zahtjevima koji su široko prihvaćeni od svih aktivista u sindikatima, javno objavljeni i kada su kao takvi ispunjeni i to u svemu osim u vremenu uklanjanja zaostajanja (ali pregovori uvijek nose i neki kompromis), onda nije bilo moguće artikulirati nove zahtjeve. Za nove zahtjeve potrebno je organizirati novi štrajk.

Nikada nismo rekli da smo s tim sporazumom riješili problem plaća u prosvjeti, naprotiv iz samog sporazuma se vidi da smo pretpostavili mogućnost da se to ne dogodi i da smo otvorili pregovore i mogućnost štrajka nakon tri godine primjene ako plaće drugih u zemlji budu rasle brže ili ako inflacija bude rasla više od očekivanog. To su stvari izvan naše kontrole i nemoguće je netipična kretanja predvidjeti kao što ni vlade ne mogu predvidjeti nagli rast cijene nafte i istu kontrolirati.

Dakle, uspjeh sporazuma ovisi uvelike o kretanju drugih plaća u zemlji. Upozoravali smo odmah po potpisu sporazuma da ako Vlada ne napravi nacionalnu politiku plaća i ne zaustavi nekontrolirani rast plaća, tada nećemo riješiti problem.

Nikada nismo rekli da su plaće prestale zaostajati. Stipić se pravi da je pao s Marsa, pa konstatira kako plaće i dalje zaostaju, kao da je sporazum trebao ukloniti zaostajanje već u prvoj godini. Zato je i potpisan na šest godina.

Nadalje, Stipić laže kada tvrdi da plaće zaostaju sve više. Plaće zaostaju sve manje. U vrijeme štrajka zaostajale su 19% za prosjekom privrede, a u drugom kvartalu ove godine (zadnji poznati kvartalni podatak) zaostaju 11,4%. Bez štrajka zaostajanje bi bilo znatno veće.

Da bi apsurdne tvrdnje dokazivao potrebno mu je čak i pozivanje na usporedbu s plaćama iz daleke 1994. godine. Statistika je za njega disciplina iz koje on misli da može vaditi po potrebi što mu treba, jednom usporedba s državnim prosjekom, drugi put s privredom, treći put sa zdravstvom. Tu se koristi metodologija po potrebi pri čemu se ne preza od laganja javnosti, novinara i članova. Tako je prezentirao i podatak o rastu plaća u ovoj godini pri čemu u prvi mjesec nije uračunao povišicu od šest posto, pa ispada da je ove godine rast plaća bio svega 2%. U stvarnosti je bio 8%.

Gospodin Stipić nikada nije ništa organizirao, suvislo predložio, i poduzeo protiv poslodavca. Sindikati vertikale koji su organizirali najveći štrajk u državi, koji nešto poduzimaju stalni su objekt napada jedne očito frustrirane osobe. Oni sindikalni čelnici koji nisu ništa poduzimali, potpisujući sve što im Vlada ponudi, hineći sindikalnu borbu, takvi nemaju nikakvih problema.

Molimo vas radi higijene javnog prostora, radi higijene demokracije, radi ozbiljnosti i istine u društvenom životu, molimo novinare, da se sami uvjere u količinu neshvatljivih laži, i molimo da prenose i naše stavove. Prisiljeni smo obračunavati se s besmislicama i trošiti ogromnu količinu energije na bavljenje s marginalnim sindikatom koji poprima počesto i veći prostor u medijima nego što ga mogu dobiti relevantni sindikati. Mi ne možemo na sve laži koje on izgovara odgovoriti jer jednoj laži treba samo jedna rečenica, a odgovor na laži uvijek traži više rečenica, a taj prostor u medijima nemoguće je naravno dobiti. Time se objektivno širi količina neistina među ljudima. Možda bi ipak bilo dobro da se svi novinari uvjere u laži koje dolaze iz tog sindikata.

I ovo priopćenje je preveliko i jasno da neće biti objavljeno integralno, ali to samo pokazuje kako je teško obračunavati se s bjesomučnom propagandom morbidnih pobuda.

Zagreb, 23. studenoga 2007. godine

S poštovanjem,

Za Vertikalu sindikata

Zvonimir **Laktašić**, v.r.

Branimir **Mihalinec**, v.r.

Vilim **Ribić**, v.r.